

NA WYSOKICH OBROTACH

O D DECYZJI EKONOMICZNYCH, PODJĘTYCH NA VII I VIII PLENUM upłynął już okres pozwalający na pierwsze refleksje i wnioski. Można więc pokusić się o odpowiedź na 2 pytania: Jak nasza gospodarka sprostała trudnym zadaniom, które postawiło przed nią nowe kierownictwo polityczne? Jakie wnioski wypływają z doświadczeń ostatnich miesięcy na przyszłość?

RÓWNOWAGA — CEL CZY ŚRODEK? Podstawowym osiągnięciem ubiegłych pięciu miesięcy jest zachowanie równowagi gospodarczej w szerokim sensie tego słowa. Nie znaczy to, że nie występowały napięcia na poszczególnych odcinkach, ale po pierwsze — nie były to napięcia większe niż w okresie poprzednim, po drugie — w zasadzie zostały one przezwyciężone. Za tym ogólnym stwierdzeniem kryje się szereg zjawisk, którym sprostać trzeba było nie mając do tego ani przystosowanej struktury gospodarki, ani odpowiednich metod zarządzania.

Równowaga gospodarcza, a ściślej mówiąc równowaga rynkowa, była w latach ubiegłych fetyszem. W jej imię dokonywano szeregu posunięć, przede wszystkim hamujących wzrost siły nabywczej, czy szerzej nawet — poprawę warunków życiowych ludności na różnych odcinkach.

Istotą tego działania było dostosowywanie siły nabywczej ludności, a więc efektywnego popytu do istniejącej masy towarowej, a więc do możliwości produkcyjnych grup B i rolnictwa, pomniejszonej o saldo w handlu zagranicznym. (Pomniejszonej — gdyż od lat nie zdarzyło się, aby import artykułów rolno-spożywczych i konsumpcyjnych artykułów przemysłowych był wyższy niż eksport; średnioroczna nadwyżka eksportu tych dwóch grup towarowych nad importem w ciągu ostatnich pięciu lat sięgała 1 400 tys. zł dewizowych). Dostosowywanie to dokonywane było przez działania trzykierunkowe:

- po pierwsze — przez hamowanie wzrostu płac realnych, który wyniósł w ubiegłym pięcioleciu ok. 1,7 proc. średniorocznie;

- po drugie — przez hamowanie wzrostu zatrudnienia; zjawisko to wystąpiło szczególnie silnie w roku ubiegłym;

- po trzecie — przez wzrost cen; stosunkowo niebyły wysoki wzrost cen liczących wagę tzw. koszyka, w rzeczywistości był znacznie szybszy ze względu na nie obejmowany oficjalną sprawozdawczością ruch średnich cen.

Jak widać, główny wysiłek był skierowany na dostosowanie popytu (siły nabywczej) do istniejącej podaży, a nie na dostosowanie podaży do rosnących potrzeb społecznych. W ten sposób równowaga rynkowa, będąca instrumentem, który powinien być wykorzystywany dla szybkiego wzrostu stopy życiowej społeczeństwa, przekształciła się w cel, któremu podporządkowano możliwości zwiększenia spożycia. Skutki społeczne tego działania są znane. Skutki ekonomiczne — to zmniejszenie tempa wzrostu gospodarczego, osłabienia tętna życia gospodarczego.

Po VII Plenum przywrócono właściwą hierarchię poszczególnych kategorii społeczno-ekonomicznych. Za cel nadrzędny uznano wzrost spożycia, a równowagę rynkową — za jeden ze środków, służących temu celowi. Spowodowało to odwrócenie metod działania — równowagę trzeba było osiągnąć przez oddziaływanie na wzrost podaży, a nie przez hamowanie wzrostu siły nabywczej. Zwrot ten dokonał się w niezwykle szybkim tempie, właściwie z dnia na dzień. Jak dotychczas, zdaliśmy sprostać tym zadaniom, i jest to największy pozytywny miniony pięciu miesięcy.

SILA NABYWCA. Siła nabywcza ludności rosła nieprzerwanie od stycznia do chwili obecnej. Złożyły się na to znane decyzje dotyczące podwyżek płac najniższych, zwiększenia zasiłków rodzinnych, zwiększenia rent, zlikwidowanie administracyjnych ograniczeń we wzroście zatrudnienia, zamrożenie cen oraz powrót do cen żywności z 13 grudnia ub. r. przy zachowaniu obniżek cen na artykuły przemysłowe. W ostatnim okresie wystąpiły i inne czynniki zwiększające siłę nabywczą ludności, przede wszystkim wzrost wydatków z funduszu zakładowego.

DOKOŃCZENIE NA STR. 2

Włodzimierz Wólczyński — RECEPTA NA „CUD” — KORESPONDENCJA WŁASNA Z JAPONII str. 1

Jesteśmy świadkami mitologizacji rzeczywistości japońskiej, niekiedy wręcz bekrzyżowego odwołania się do przykładu Japonii. Powojenne sukcesy gospodarcze Japonii nie mają jednak charakteru uniwersalnego. Są mocno osadzone w dziejach tego kraju, są też ściśle związane z mentalnością i techniczno-organizatorskimi uwarunkowaniami japończyków. Analizując złożeń rzeczywistości japońskiej, warto zastanowić się nad bliższą i dalszą przyszłością tego kraju mogącą odegrać rolę czynnika równowagi w podzielnym świecie.

W NUMERZE:

Zbigniew Wyczesany — CHŁODNIA BEZ WYKONAWCÓW — CO PRZECZYTAMY W LIPCU 1972? str. 1

Szybki rozwój połowów morskich sprawił, że podaż produktów rybnych w ciągu ostatnich kilku lat zaczęła przewyższać możliwości rozprzestrzenienia złowionych ryb. Szczególnie potrzebna naszemu rybołówstwu jest nowa, duża chłodnia w Świnoujściu. Pierwsza część chłodni ma być gotowa w połowie 1972 r.

Józef Wolski — 200 TYSIĘCY TON WIEPRZOWINY — WNIOSKI Z PRZEGRANEJ BATALII str. 2

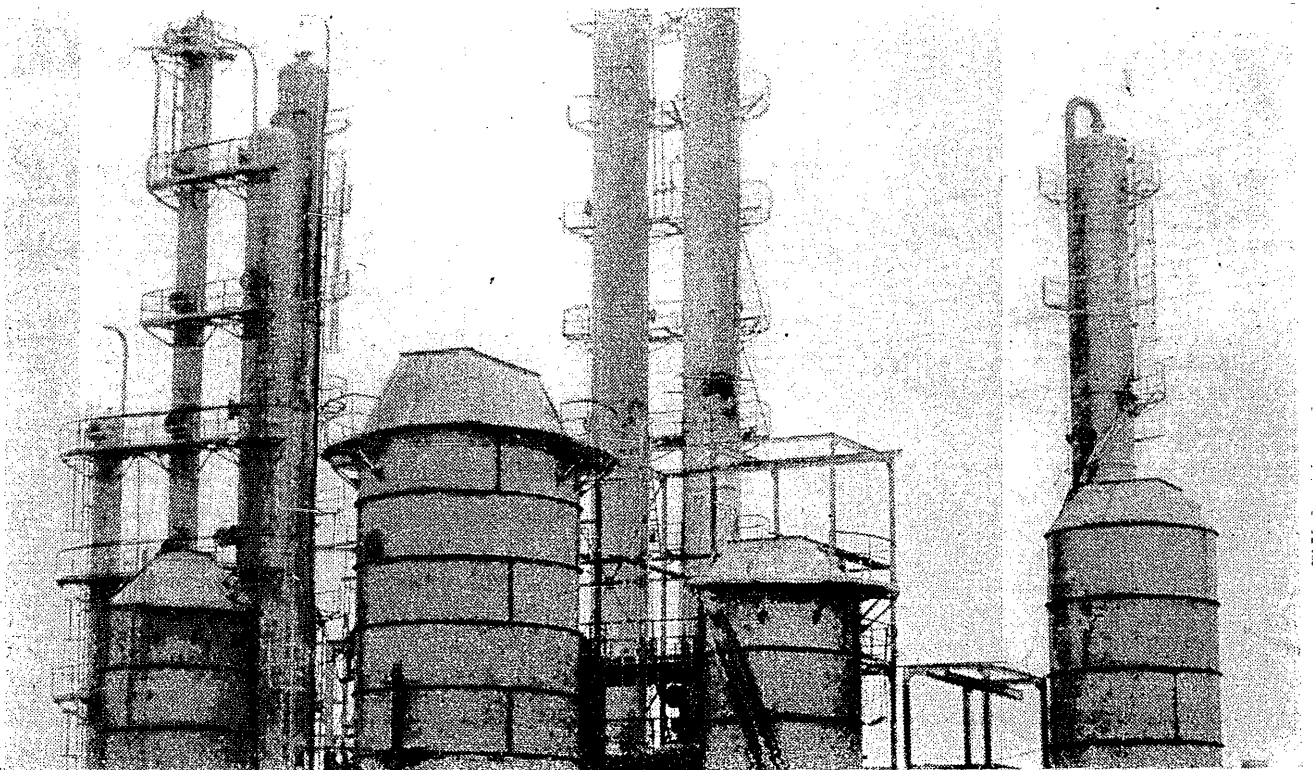
Po opublikowaniu w „Życiu Gospodarczym” m.in. nr 19 z 1966 r., nr 2 z 1968 r., artykułów wskazujących na błąd polityki inwestycyjnej branży mięsnej opartej na założeniu dostawczych możliwości produkcyjnych, do poziomu zasobów lokalnych bazy surowcowej Józef Wolski został zwolniony z pracy. Tymczasem

Stanisław Koło — MONGOLIA — „MODEL” ROZWOJU REGIONÓW str. 11

Rozpoczęła obrady XV Zjazd Mongolskiej Partii Ludowo-Rewolucyjnej. Zjazd rozpatrzy wytyczne do pięcioletniej na lata 1971-75. W opublikowanych materiałach podkreśla się, że główny wysiłek ma być skierowany na rozwój i unowocześnienie produkcji rolnej — przede wszystkim hodowlanej.

ŻYCIE gospodarcze

TYGODNIK SPOŁECZNO-GOSPODARCZY
6 CZERWCA 1971 r. NR 23 (1029)

6 CZERWCA pracownicy przemysłu chemicznego mają swoje święto — „DZIEŃ CHEMIKA”. Przed laty mówiono, że chemia jest tą dziedziną gospodarki, która żywi, odziewa i leczy. Nie jest to mało, a mimo to dziś taka charakterystyka przemysłu chemicznego byłaby niewystarczająca. Chemia stymuluje postęp gospodarczy i jest jego miernikiem. Kiedyś za taki miernik rozwoju gospodarczego kraju uznawano wielkość produkcji kwasu siarkowego i sodu. Obecnie, stanowią go poziom przetworu ropy, naftowej i pro-

dukcji tworzyw sztucznych, a także włókien i kauczuków syntetycznych. W 1970 roku polska chemia przekazała do skarbu państwa sumę 45,8 mld zł, otrzymując na inwestycje 13,8 mld zł. Oznacza to, że każda złotówka zainwestowana w przemysł chemiczny w 1970 roku przyniosła 3,3 zł. Urzyskiwaną dziedziną, jeśli chodzi o inwestycje i tempo rozwoju w ostatnich latach były nawozy sztuczne. Zakłady w Puławach, Polesku, Włocławku, Gdańsku, po osiągnięciu pełnej zdolności produkcyjnej, pozwolą Polsce pod-

względem nawożenia gleby zbliżyć się wydatnie do krajów o wysoko rozwiniętym przemyśle chemicznym. Zamierzenia na nadchodzące lata, to budowa petrochemicznej bazy dla rozwoju przemysłu włókien i kauczuków syntetycznych oraz przyspieszenie rozwoju produkcji włókien syntetycznych, a także przyspieszenie przetwórstwa tworzyw sztucznych. I pracownikom przemysłu chemicznego, i sobie samym — życzymy spełnienia tych planów. (jd)

Fot. Z. Jankowski

MITY I REALIA

WŁODZIMIERZ WÓLCZYŃSKI

RECEPTA NA „CUD”

(Korespondencja własna z Japonii)

Dynamiczny rozwój gospodarczy Japonii po II wojnie światowej, a zwłaszcza okres lat sześćdziesiątych, kiedy Japonia proklamowała plan podwojenia dochodu narodowego w ciągu 10 lat (faktycznie zaś zwiększyła swój produkt globalny w tym czasie 4-krotnie) przyciąga nadal uwagę zarówno ekspertów gospodarczych i politycznych, jak i szerszych kręgów opinii publicznej na całym świecie. Zainteresowanie to zostało spotęgowane szeregiem publikacji (m.in. Hakana Hedberga pt. „Wyzwanie japońskie”), traktujących o szansach Japonii doścignięcia i wyprzedzenia największych potęg gospodarczych współczesnego świata tak pod względem wartości produktu narodowego brutto, jak i w przeliczeniu na 1 mieszkańca.

T RUDNO już dziś powiedzieć, kiedy i gdzie zostało rzucone hasło (czy w ogóle miało to miejsce) i czy jest to rzeczywistość tak istotna... — „Wyrzucamy wysiłek do roku 2000”. Ważny natomiast pozostaje problem możliwości i ambicji Japończyków, którzy w krótkim okresie powojennym swych dziełach dokonali czynów zdumiewających. Współczesnych powinni interesować nie tyle hasła, co konkrety. Warto, jak się wydaje, analizując złożeń rzeczywistości japońskiej, zastanawiając się nad bliższą i dalszą przyszłością tego kraju, mogącego odegrać rolę czynnika równowagi w podzielnym świecie, pokusić się również o próbę wydobycia z dzieł Japonii tych pierwiastków, które w znacznym stopniu, być może decydującym, określały jego osiągnięcia.

Jest to o tyle istotne, że jesteśmy świadkami pewnej mitologizacji rzeczywistości japońskiej, niekiedy wręcz bekrzyżowego odwołania się do przykładu Japonii, chęci korzystania z recepty na „cud”, mającej rzekomo uniwersalne zastosowanie. Tymczasem jednak sprawy mają się zgoła inaczej, zwłaszcza w płaszczyźnie „uniwersalizmu” wszelkich recept.

Sukcesy powojennej odbudowy gospodarczej Japonii, osiągnięcia, które tworzą podwaliny arcydziełowej wizji tego kraju, nie powstały bynajmniej w intelektualnej i technicznej próżni. Fenomen japoński jawi się jako logiczne następstwo całego zespołu czynników, mocno osadzonych w dziejach kraju. Japoński „cud gospodarczy” stał się po prostu ogniwem w procesie rozwoju Japonii. Został określony przez całą przeszłość — w pewnym sensie — również przez legendarny okres dzieł kraju, do którego nawiązują twórcy „cudu”, wobec którego jest on swoistą repliką. Pisałszy swego czasu na naszych łamach („ZG”, nr 14/1968 r.), iż „strategia dynamicznego roz-

DOKOŃCZENIE NA STR. 4

CHŁODNIA BEZ WYKONAWCÓW

Co przeczytamy w lipcu 1972?

ZBIGNIEW WYCZESANY

Wśród czynników wywierających zasadniczy wpływ na utrzymanie równowagi rynkowej szczególną pozycję zajmują — jak wiadomo — artykuły spożywcze, a zwłaszcza mięso i przetwory mięsne. Zwiększenie podaży produktów „spożywczych” zależy przede wszystkim od wzrostu produkcji rolnej. Jednakże, aby ten wzrost produkcji mógł być wyraźnie odczuwalny na rynku w postaci lepszego zaopatrzenia sklepów, niezbędny jest równoległy rozwój innych dziedzin gospodarki żywnościowej, a zwłaszcza gospodar-ki rybnej.

R YBOŁÓWSTWO MORSKIE — jak to już niejednokrotnie pokazywaliśmy na tych łamach — spełnia ważną rolę w zaopatrzeniu rynku. Aktualnie dostarcza na rynek ok. 20 proc. ogólnej ilości białka zwierzęcego i jest czynnikiem, który odgrywa istotny wpływ w zmniejszeniu nacisku na rynek mięsny. Ryby świeże i mrożone oraz filety w pełni konkurują z mięsem, zaś konserwy, marynaty, ryby wędzone i wyroby karmazeryjne z ryb — z wędlinami i wyrobami wędliniarskimi.

Są to prawdy ogólnie znane. Jeżeli jednak jeszcze raz do nich wrócimy, to dlatego, aby podkreślić, że i w przyszłości ryby morskie będą odgrywać podobną (jeżeli nie większą) rolę w zaopatrzeniu rynku. Pod warunkiem jednakże zlikwidowania dysproporcji między rozwojem floty i wzrostem połowów, a potencjałem (zapleczem) lądowym.

Szybki rozwój połowów morskich sprawił, że podaż produktów rybnych w ciągu ostatnich kilku lat zaczęła przewyższać możliwości rozprzestrzenienia złowionych ryb. Ryba to towar delikatny, łatwo psujący się. Toteż zasadniczą kwestią jest zapewnienie odpowiednich warunków przechowywania, przetworstwa, transportu, wreszcie wyposażenie

we właściwe urządzenia detalicznej sieci handlowej. Niedostateczny potencjał chłodni w ubiegłych latach niemal dokuczył rybakom i naraził na poważne straty gospodarkę. Często były przypadki, że statki łowcze i statki-bazy po kilka tygodni oczekiwały w portach na możliwość wyładowania ryb. A postój pełnosprawnego statku łowczego w porcie to oczywiste marnotrawstwo. Tak więc brak potrzebnej zaplecza lądowego w znaczącym stopniu wpływał na zmniejszenie efektywności połowów, a równocześnie ograniczał osiągnięcie już możliwości poprawy zaopatrzenia rynku w ryby.

Długo trwały dyskusje nad rozbudową sieci chłodniczej w rybołówstwie. Jeszcze dłużej realizowane były inwestycje chłodnicze. Wystarczy przypomnieć chłodnię we Władysławowie, którą budowano bodaj przez 8 lat.

DEKLARACJE...

Szczególnie potrzebna naszemu rybołówstwu jest nowa, duża chłodnia w Świnoujściu, umożliwiająca przechowywanie w krótkim czasie ryb ze statków-baz i dużych trawlerów-przetwórci. Budowa tej chłodni (koszt ok. 160 mln zł) odłożona była z roku na rok. Tłumaczono to

trudnościami wykonawczymi budownictwa w woj. szczecińskim oraz ograniczonymi możliwościami uzyskania krajowych urządzeń chłodniczych. W tej sytuacji Przedsiębiorstwo Połowów „Dalekomorskich i Usług Rybackich „Odra” w Świnoujściu zgłasza propozycję zaimportowania gotowego obiektu wraz z częścią socjalną, przy czym koszt transakcji pokryły byby eksportem ryb z ponadplanowych połowów. Chłodnia taka mogłaby być wybudowana w ciągu niespełna roku.

Propozycja ta upadła. Okazało się nagle, że krajowe przedsiębiorstwa podejmują się w krótkim — jak na nasze warunki — czasie wybudować chłodnię w Świnoujściu. Deklarują wybudowanie tej chłodni w ciągu 18 miesięcy, a więc w czasie krótszym o 6 miesięcy niż to przewidywało normatywa dla tego typu obiektu.

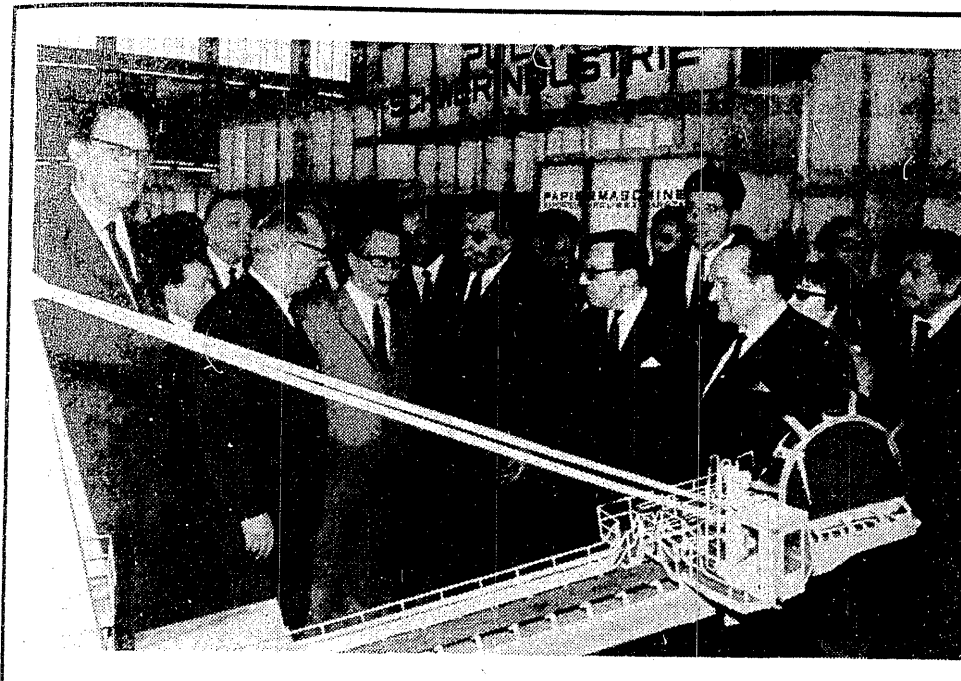
Propozycję tę rozpatrzył Prezydium Rządu. Ustosunkowuje się do niej przychylnie, podejmując na posiedzeniu w dniu 8 stycznia 1971 r. decyzję w sprawie budowy chłodni rybnej w Świnoujściu przez krajowe przedsiębiorstwa budowlane i w oparciu o urządzenia chłodnicze produkcji krajowej.

Chłodnia w Świnoujściu znacznie skróci drogę transportu ryb w głąb

DOKOŃCZENIE NA STR. 4

DDR-REPORT 1971

Niemiecka Republika Demokratyczna
na 40 jubileuszowych Targach Poznańskich*)

Towarzysz Erich Honecker (3 z lewej) wybrany 3 maja I sekretarzem KC SED, odwiedził 15 marca tego roku ekspozycję Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej na Wiosennych Targach Lipskich. Zbigniew Kościński (4 z lewej strony) z zakładów budowy maszyn ciężkich ZEMAK wyjaśnił również i innym członkom Biura Politycznego KC SED zasady działania modelu koła czerpakowego działającego na sznach.

Nowy etap w stosunkach gospodarczych NRD-POLSKA

MARGOT ROOS
Dyrektor Naczelny w Ministerstwie Handlu Zagranicznego NRD

Zakres i rozwój stosunków handlowych między Niemiecką Republiką Demokratyczną a Polską Rzeczpospolitą Ludową stanowią dobry przykład realizacji zasady socjalistycznego, międzynarodowego i gospodarczej współpracy w warunkach rewolucji naukowo-technicznej.

Pierwsze gospodarcze kontakty między obu państwami nastąpiły już w 1946 roku. Drugiego lutego 1946 roku, Polska Rzeczpospolita Ludowa, jako pierwsze państwo, zawarła układ handlowy ze wschodnią częścią Niemiec, obecną Niemiecką Republiką Demokratyczną. W okresie od 1946 roku do 1971 roku wzajemne obroty handlu zagranicznego obu państw wzrosły wielokrotnie, co jest dowodem znacznego rozwoju i pogłębienia stosunków gospodarczych między NRD a Polską w ostatnim dwudziestolecu. NRD zajmuje w obrotach handlu zagranicznego Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej drugie miejsce, po Związku Radzieckim, zaś Polska Rzeczpospolita Ludowa znajduje się w obrotach handlu zagranicznego NRD na trzecim miejscu — po Związku Radzieckim i Czechosłowacji.

Pierwsze umowy handlowe przewidywały głównie wymianę towarów przeznaczonych dla potrzeb ludności, do odbudowy gospodarki oraz uruchomienia zniszczonych fabryk. W następnych latach przedmiotem handlu między naszymi krajami były wyroby przemysłowe surowców, artykuły rolne i przemysłu spożywczego, lekkiego oraz inne towary rynkowe. Dzięki dalszemu rozwojowi gospodarki narodowej obu państw, w ich wzajemnym wymianie towarowej rósł udział maszyn, urządzeń jak również wyrobów elektrotechnicznych i elektronicznych.

Przed paru tygodniami między rządem Niemieckiej Republiki Demokratycznej i rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej podpisana została długoterminowa umowa o obustronnych dostawach towarowych i świadczeniach w latach 1971—1975. Równocześnie podpisano protokół roczny o dostawach towarowych i świadczeniach na rok 1971.

Podpisaniem tych ważkich dokumentów, Rządy naszych krajów kierowanych przez partie robotnicze — Socjalistyczną Partię Jedności Niemiec i Polską Zjednoczoną Partię Robotniczą — potwierdziły raz jeszcze, iż zamierzają konsekwentnie kontynuować przeszło dwudziestoletnią, owocną współpracę.

Umowy zawarte na okres do 1975 roku ustalają główne kierunki rozwoju stosunków gospodarczych między obu państwami, określają nowe mierniki rozwoju „efektywnych” metod kooperacji produkcyjnej i naukowej w dziedzinach o priorytetowym znaczeniu dla dalszego rozwoju naszych gospodarek narodowych. Tym sposobem wnosimy cenny wkład do socjalistycznej, ekonomicznej integracji państw członkowskich Rady Wzajemnej Pomocy Gospodarczej.

NRD i Polska wkracza w nowy etap pogłębienia i rozszerzenia wzajemnej kooperacji w dziedzinie nauki, techniki i gospodarki między obu państwami. Uzgodnienia w tej sprawie podjęte zostały w dniu 11 stycznia 1971 roku w Berlinie w trakcie rozmów między I sekretarzem KC SED i Przewodniczącym Rady Państwa NRD, Walterem Ulbrichtem i Przewodniczącym Rady Ministrów NRD, Willi Stophem a I sekretarzem KC PZPR Edwardem Gierekiem i Przewodniczącym Rady Ministrów Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej Piotrem Jaroszewiczem.

Umowa na lata 1971 do 1975 przewiduje wzrost wzajemnych obrotów handlowych w stosunku do wielkości określonych przez umowę handlową z lat 1966—1970 o ponad 70 proc. Decydujące znaczenie dla stałego rozszerzania stosunków gospodarczych i handlowych między obu krajami posiada przede wszystkim przewidywany szybki rozwój obustronnych dostaw wyrobów przemysłowych maszynowych, szczególnie obrabiarek, maszyn włókienniczych, poligraficznych, budowlanych oraz do produkcji materiałów budowlanych i ceramicznych, a także wyrobów elektrotechnicznych o-

raz elektronicznych. W dziedzinie surowców uzgodniono korzystne dla obu stron dostawy, które będą miały duże znaczenie dla zapewnienia ciągłości w zaopatrzeniu naszych gospodarstw narodowych.

I tak NRD m. in. będzie dostarczała do Polski stalowe wyroby walcowane (w ramach wymiany asortymentami), wyroby przemysłu chemicznego, nawozy potasowe, jak również wyroby przemysłu lekkiego i artykuły konsumpcyjne. Polska Rzeczpospolita Ludowa będzie m. in. dostarczała NRD tak ważne artykuły jak węgiel kamienny, koks, siarka, nawozy azotowe oraz produkty rolne.

Szczególne znaczenie dla dalszej intensyfikacji stosunków gospodarczo-handlowych mają środki zmierzające do kooperacji i specjalizacji w dziedzinie nauki i produkcji, których opracowanie jest wynikiem działalności wspólnej Komisji Współpracy Gospodarczej i Naukowo-Technicznej. Realizacja założeń w tej dziedzinie przez ministerstwa i zjednoczenia przemysłowe oraz kombinaty Niemieckiej Republiki Demokratycznej i Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej przyniesie efekty w postaci różnorodnych form bezpośredniej współpracy. W ten sposób stworzone zostaną zasadnicze przesłanki dla dalszego rozwoju i wzajemnej wymiany towarowej, szczególnie w zakresie maszyn i urządzeń a także przesłanki do dalszego usprawnienia procesu realizacji wzajemnych dostaw towarowych.

Międzynarodowe Targi Poznańskie w 1971 roku są kolejnym, ważnym wydarzeniem w międzynarodowych stosunkach gospodarczych. Udział NRD w Międzynarodowych Targach Poznańskich ma na celu dalsze wzmocnienie stosunków gospodarczych i handlowych między Niemiecką Republiką Demokratyczną a Polską Rzeczpospolitą Ludową.

Pokazanie na Targach przez wystawców z NRD wyrobów najwyższej jakości, rozwiązań systemowych i problemowych, ma w inte-

resie rozwijającego produkcję podziału pracy plastycznie zademonstrować zdolności wytwórcze gospodarki narodowej Niemieckiej Republiki Demokratycznej oraz skuteczność jej ekonomicznego systemu. Ekspozycja NRD będzie miała charakter kompleksowy, zaś jej punktem ciężkości będą obrabiarki (maszyny NC) i narzędzia. Ekspozycja ta obejmuje także wyroby gałęzi produkcji decydujących o rozwoju i integrujących całą gospodarkę. Dalsze grupy eksponatów to: urządzenia hydrauliczne, filtry magnetyczne, urządzenia klimatyzacyjne, maszyny matematyczne, maszyny do produkcji opakowań, tabor kolejowy oraz artykuły spożywcze i użytkowe.

Międzynarodowe Targi w Poznaniu 1971 przyniosą — jak już wykazywały wyniki poprzednich targów — dobre rezultaty ekonomiczne, korzystne dla obu państw.

Dwie specjalistyczne wystawy

W czasie 40-tych Targów Poznańskich NRD zorganizuje dwie wystawy specjalistyczne poza terenem Targów. Firma Deutsche Kamera- und Orwo-Film-Export GmbH prezentować będzie swoje produkty codziennie, w dniach od 13 do 22 czerwca, od godziny 9.00 do 18.00 w pałacu kultury. Będą to przede wszystkim produkty przemysłu fotograficznego NRD. Jednocześnie w PGR Naramowice, w dniach od 13 do 22 czerwca br. będzie można obejrzeć maszyny rolnicze ekspozycyjne przez państwowe przedsiębiorstwo handlu zagranicznego Transportmaschinen Export-Import. Z terenów targowych na teren ekspozycji maszyn rolniczych kursować będą specjalne autobusy.

Chcemy jednocześnie zwrócić uwagę ekspertów na pokaz maszyn rolniczych, zorganizowany przez wspomniane przedsiębiorstwo w dniach od 13 do 22 czerwca br. w PGR Poznań-Naramowice. Pokaz ten stanowi szeroki przegląd możliwości nowoczesnej techniki rolniczej Niemieckiej Republiki Demokratycznej.

W ofercie przedsiębiorstwa handlu zagranicznego „Invest Export” na pierwsze miejsce wysuwają się dla przemysłu poligraficznego. Z pewnością wzbudzi zainteresowanie potencjalnych odbiorców i gości targowych oferta przedsiębiorstwa handlu zagranicznego „Transportmaschinen Export-Import” przedstawiająca szeroki wachlarz maszyn transportowych, rozwiązań systemowych, m. in. różne warianty programu W 50 — LKW, jak również maszyny dla przemysłu spożywczego.

Chcemy jednocześnie zwrócić uwagę ekspertów na pokaz maszyn rolniczych, zorganizowany przez wspomniane przedsiębiorstwo w dniach od 13 do 22 czerwca br. w PGR Poznań-Naramowice. Pokaz ten stanowi szeroki przegląd możliwości nowoczesnej techniki rolniczej Niemieckiej Republiki Demokratycznej.

W ofercie przedsiębiorstwa handlu zagranicznego „Invest Export” na pierwsze miejsce wysuwają się

NRD-MOCNE OGNIWO wspólnoty socjalistycznej

EDWARD MOLDT
Wiceminister Spraw Zagranicznych NRD

Niemiecka Republika Demokratyczna jest pierwszym socjalistycznym państwem narodu niemieckiego, pierwszym w historii Niemiec państwem pokojowym. Naród niemiecki pod przywództwem klasy robotniczej i jej marksistowsko-leninowskiej Partii — Socjalistycznej Partii Jedności Niemiec — dokonał, w dwóch dziesięcioleciach socjalistycznej odbudowy, wielkich czynów. Na zgłiszczach materialnych i duchowych pozostawionych przez niemiecki faszyzm stworzono, ciężką pracą i bezwzględna walką klasową przeciwko imperializmowi, a także dzięki pomocy Związku Radzieckiego i innych krajów socjalistycznych, nowoczesne, przemysłowe państwo socjalistyczne.

NRD rozwinięła się w ustabilizowane i wszechstronnie umocnione państwo socjalistyczne, które może wykazać się wielkimi osiągnięciami we wszystkich dziedzinach życia. Socjalistyczne stosunki produkcyjne w NRD nieodwracalnie zwycięstwo. NRD należy w chwili obecnej do najbardziej rozwiniętych gospodarek państw świata.

Punktem wyjściowym dla tego nowego rozwoju historycznego na ziemi niemieckiej było zwycięstwo Związku Radzieckiego nad faszyzmem. W NRD wyciągnięto z przeszłości naukę, że przyjaźń ze Związkiem Radzieckim, krajem najbardziej postępowego systemu społecznego, najsilniejszym pokojowym państwem świata, jest podstawowym warunkiem rozwoju opartego na prawach postępu społecznego oraz polityki pokoju i bezpieczeństwa. Pomyślny rozwój NRD jako suwerennego, socjalistycznego państwa, jego zdobycze społeczne byłyby nie do pomyślenia bez niezłomnego sojuszu ze Związkiem Radzieckim i innymi bratnimi krajami socjalistycznymi. Polityczna, wojskowa i ideowa współpraca w ramach Organizacji Państwa Warszawskiego, współpraca gospodarcza w Radzie Wzajemnej Pomocy Gospodarczej, wielostronne formy współpracy dwustronnej, które znajdują swój wyraz w systemie układów o przyjaźni, współpracy i wzajemnej pomocy, uczyniły z Niemieckiej Republiki Demokratycznej trwałe ogniwo socjalistycznej wspólnoty państw. Jedność systemu społecznego-gospodarczego, wspólna ideologia marksistowsko-leninowska, wspólna walka o pokój, demokrację i socjalizm tworzą fundament nowych stosunków solidarności, braterstwa i międzynarodowego socjalizmu, jakie powstały między krajami wspólnoty socjalistycznej.

Trzeci i forma wszechstronnej współpracy ze Związkiem Radzieckim oraz innymi krajami socjalistycznymi określone są w coraz większym stopniu postępowym naukowo-technicznym w warunkach budowy społeczeństwa socjalistycznego i prowadzonej na skalę światową walki z imperializmem. W szczególności jakościowo m. in. zmianom ulega w ostatnich latach współpraca gospodarcza i naukowo-techniczna ze Związkiem Radzieckim. Wychodzi ona poza rozwiązania poszczególnych dziedzin nauki i badań naukowych i rozciąga się na tworzenie ekonomicznego systemu socjalizmu, przenoszenie marksistowsko-leninowskie oraz planowanie głównych kierunków rozwoju obu krajów na dłuższy okres czasu. Ustabilizowane stosunki handlowe między NRD i bratnimi krajami socjalistycznymi zapewniają warunki planowego i proporcjonalnego

rozwoju gospodarki narodowej NRD.

NRD wychodziła i wychodzi stale z założenia, że wszechstronne zacieśnienie stosunków z krajami socjalistycznymi jest podstawowym warunkiem dla urzeczywistnienia życiowych interesów klasy robotniczej i wszystkich obywateli NRD oraz dla zabezpieczenia ich przyszłości. Doświadczenia czterdzielatego rozwoju światowego systemu socjalistycznego uczy nas, że przy obecnym stanie rozwoju sił produkcyjnych żaden z rozwiniętych socjalistycznych krajów przemysłowych nie może samodzielnie opanować zdobyczy rewolucji naukowo-technicznej. Socjalistyczna integracja gospodarcza stała się warunkiem rozwoju krajów wspólnoty socjalistycznej. Wielkie postępy w rozwoju nauki i naukowo-technicznym Związku Radzieckim jak też przeprowadzenie reform gospodarczych w krajach socjalistycznych stworzyły warunki do socjalistycznej integracji gospodarczej. Od świadomego i celowego wykorzystania tych warunków zależy w sposób decydujący zwiększenie siły socjalizmu w międzynarodowym starciu z imperializmem. Utrwalenie wszechstronnej współpracy krajów socjalistycznej wspólnoty jest podstawą zapewnienia pokoju i bezpieczeństwa w Europie i poza granicami naszego kontynentu. W ramach podstawowego założenia polityki zagranicznej krajów socjalistycznych, jakim jest zapewnienie pokoju i stworzenie w ten sposób warunków budowy socjalizmu i światowego postępu społecznego, NRD widzi jako swoje zadanie niedopuszczenie do tego, by kiedykolwiek z ziemi niemieckiej wyszło zarzewie wojny.

Kraje Układu Warszawskiego podkreślały, że stworzenie trwałego pokoju w Europie bez udziału Niemieckiej Republiki Demokratycznej jest niemożliwe. Uznają one za rzecz niezbędną nawiązanie równoprawnych stosunków z NRD przez kraje, które do tej pory takich stosunków nie utrzymywały, w tym także nawiązanie stosunków pomiędzy NRD i NRF na zasadzie ogólnie obowiązujących norm prawa międzynarodowego i przyjęcie NRD jako pełnoprawnego członka do Organizacji Narodów Zjednoczonych oraz do innych organizacji międzynarodowych. Realizowanie tych postulatów byłoby ważnym elementem europejskiego i międzynarodowego bezpieczeństwa. Kraje Układu Warszawskiego odrzucają jedynymślnie wszelkie próby traktowania stosunków między NRD i NRF jako sprawę wewnętrznieniecką i podporządkowaną uregulowania prawnych stosunków pomiędzy obu państwami, różniącymi się zasadniczo systemem społecznym, fikcyjnej wspólnoty wszystkich Niemców. Dwa dziesięciolecia socjalistycznego rozwoju NRD wiążą socjalistyczne państwo niemieckie we wszystkich dziedzinach życia ze światem socjalizmu. Od niemieckiego państwa imperialistycznego dzieł na cała epokę historyczną. Niemiecka Republika Demokratyczna jest dumna z przynależności do światowego systemu socjalistycznego, siły, która jak to określił XXIV Zjazd KPZR, potężnie przyspiesza historyczny postęp zrodzony przez Rewolucję Październikową.

*) Kolumny 9 i 10 stanowią wstawki opracowania przez przedsiębiorstwo „Interwerbung” z NRD.

NRD na jubileuszowych targach w Poznaniu

OTTO GALANDER
Dyrektor kolektywnej ekspozycji NRD

Na 40-tych Międzynarodowych Targach w Poznaniu Niemiecka Republika Demokratyczna występuje z ekspozycją kolektywną. Na powierzchni około 5500 m kw. dziewięć przedsiębiorstw handlu zagranicznego demonstruje potencjał wytwórczy przemysłu metalurgicznego NRD. Wybor eksponatów dokonany został pod kątem dalszego pogłębienia socjalistycznego, międzynarodowego podziału pracy, zgodnie z postanowieniami X konferencji Komisji ds Współpracy Gospodarczej i Naukowo-Technicznej między NRD i Polską.

Dominującym akcentem tegorocznej ekspozycji NRD są obrabiarki, zajmujące około 1500 m kw. powierzchni wystawienniczej, przy czym poczesne miejsce zajmują obrabiarki sterowane numerycznie. Warto dodać, że obrabiarki te są ściśle powiązane z biurem programowym i w czasie poznańskich im-

prezy demonstrowane będą programowanie ich na odległość na linii Poznań — Pruszków — Karl Marks-Stadt, i z powrotem. Kompletna oferta przemysłu obrabiarkowego NRD przedstawia problemowe rozwiązywanie zaprogramowanych systemów maszynowych, łączenie z wysoko wydajnym przygotowaniem produkcyjnym; na jej podstawie odbiorcy z Polski będą mogli zapoznać się z różnorodnymi możliwościami produkcyjnymi obrabiarek, szczególnie dla takich gałęzi przemysłu jak: budowy maszyn, budowy pojazdów, wyrobów walcowanych itp. Przemysł obrabiarkowy NRD jest największym zagranicznym wystawcą na jubileuszowych Targach Poznańskich.

W kolektywnej ekspozycji NRD położony został również duży nacisk na wyroby przemysłu maszynowego i poligraficznego. Przemysł budowy maszyn demonstruje

systemy i urządzenia pozwalające na zautomatyzowane przetwarzanie informacji przy pomocy urządzeń programowanych, peryferyjnej techniki cyfrowej, jak i nowoczesnej techniki biurowej. Pokaz działania ROBOTRON'u, urządzenia cyfrowego, zadokumentuje współpracę między VEB Kombinat Robotron a Zakładami Mechaniczno-Precyzyjnymi w Błoniu.

VEB POLYGRAPH z Lipska, kombinat produkujący maszyny poligraficzne i wyposażenie zaprezentuje w Poznaniu technikę drukarską „planeta”, technikę reprodukcji, jak również pokaże nowoczesną technologię stosowaną przy produkcji książek. W ofercie tego zakładu wysuwa się na czoło projektowanie, urządzenie i wyposażenie kompletnych zakładów drukarskich jak i ich oddziałów, ponadto poszczególne maszyny i urządzenia

dla przemysłu poligraficznego. Z pewnością wzbudzi zainteresowanie potencjalnych odbiorców i gości targowych oferta przedsiębiorstwa handlu zagranicznego „Transportmaschinen Export-Import” przedstawiająca szeroki wachlarz maszyn transportowych, rozwiązań systemowych, m. in. różne warianty programu W 50 — LKW, jak również maszyny dla przemysłu spożywczego.

Chcemy jednocześnie zwrócić uwagę ekspertów na pokaz maszyn rolniczych, zorganizowany przez wspomniane przedsiębiorstwo w dniach od 13 do 22 czerwca br. w PGR Poznań-Naramowice. Pokaz ten stanowi szeroki przegląd możliwości nowoczesnej techniki rolniczej Niemieckiej Republiki Demokratycznej.

W ofercie przedsiębiorstwa handlu zagranicznego „Invest Export” na pierwsze miejsce wysuwają się

Zbiorowa wystawa na 5500 m kw. — podstawowy kierunek: pogłębienie socjalistycznej integracji — przemysł obrabiarkowy NRD największym zagranicznym wystawcą.

urządzenia i maszyny dla przemysłu ciężkiego, chemicznego oraz tworzyw sztucznych. Przedsiębiorstwo handlu zagranicznego „Chemie-Export” ekspozuje na tegorocznych Międzynarodowych Targach Poznańskich m. in. tworzywa sztuczne, żywice i katalizatory.

W kolektywnej ekspozycji Niemieckiej Republiki Demokratycznej biorą oprócz tego udział przedsiębiorstwa handlu zagranicznego „Technocommerz” (urządzenia klimatyzacyjne, pompy, urządzenia hydrauliczne) oraz „Heimelectric” (artykuły elektrotechniczne). Natomiast przedsiębiorstwa „Limech” i „Glas/Keramik” będą miały na targach poznańskich swoje biura handlowe.

Międzynarodowe Targi Poznańskie stanowią doskonałą płaszczyznę dla

porównania osiągnięć oraz wzajemnej wymiany doświadczeń naukowo-technicznych. Z tego też względu spodziewany jest przyjazd do Poznania dużej grupy ekspertów z NRD, w skład której wejdą przedstawiciele różnych ministerstw przemysłowych, VVB kombinatów i zakładów produkujących na eksport. W interesie obydwu naszych państw leży pogłębienie wzajemnej wymiany doświadczeń, przyczyniającej się w istotny sposób do rozszerzenia współpracy gospodarczej i naukowo-technicznej.

ZYCIE
GOSPODARSTWO

Nr 23 (1029) — 6.VI.1971

Dynamiczny rozwój gospodarki NRD

dr KARL-HEINZ ARNOLD
Członek kolegium redakcyjnego „Berliner Zeitung”

Gospodarka Narodowa Niemieckiej Republiki Demokratycznej wkroczyła w nowe dziesięciolecie z precyzyjnie określonym programem i ambitnymi zadaniami. Zanim przejdziemy do omówienia zasadniczych założeń programu rozwoju gospodarczego na rok bieżący warto pokusić się o pewne podsumowanie dorobku ostatnich pięciu lat.

W okresie od 1966 do 1970 (biorąc za podstawę rok 1965) produkcja przemysłowa wzrosła o 37 procent; przewiduje się, że w 1971 roku osiągnie ona wartość 171 miliardów marek. Biorąc pod uwagę, że w NRD zamieszkuje 17 milionów osób, z czego około 2,8 miliona pracuje w przemyśle, NRD zajmuje nadal poczesne miejsce wśród największych państw przemysłowych świata. W omawianym okresie dochód narodowy wzrastał przeciętnie o 5,2 procent rocznie; w 1971 roku osiągnie on około 118 miliardów marek. Wydajność pracy podniosła się o 32 procent i to przy tej samej liczbie zatrudnionych (NRD ma od dawna za mało rąk do pracy, dlatego też stały wzrost wydajności pracy w gospodarce narodowej jest szczególnie istotny).

W tym samym czasie udało się podnieść inwestycje o 59 procent (do 32,6 miliardów marek), a obroty handlu zagranicznego o 60 procent (39 miliardów marek dewizowych) — czyli do poziomu dwukrotnie większego niż w 1960 roku.

Dla pełniejszego zobrazowania dynamicznego rozwoju gospodarki narodowej NRD warto przytoczyć jeszcze kilka danych dotyczących ubiegłego pięciolecia. Przemysł elektrotechniczny i elektroniczny (wraz z budową przyrządów dla badań naukowych) podniósł swoją produkcję o 58 procent, zajmując przodujące miejsce w rozwoju dużych gałęzi przemysłowych. Tuż obok niego uplasowały się maszyny do obróbki i środki transportu, (do tej grupy należą na przykład obrabiarki, statki, wagony i lokomotywy) z 48-procentowym przyrostem oraz w całości największą gałąź przemysłową NRD — chemia — w 47-procentowym przyroście.

Wysoko rozwinięta i tradycyjna już w NRD gałąź przemysłowa jaką jest przemysł optyczny i mechaniczny precyzyjnie zdołała w ciągu tych pięciu lat, w porównaniu z rokiem 1965 podnieść swoją produkcję

ten sposób uniknąć tzw. „wąskiego gardła”. Ponadto szybkiego rozwiązania wymaga problem transportu. Mimo znacznych nakładów inwestycyjnych pracuje on na granicy swoich możliwości, a przecież nadal wzrasta zapotrzebowanie przemysłu, rolnictwa, handlu wewnętrznego, jak również handlu zagranicznego. Wreszcie konieczne jest rozszerzenie własnych źródeł surowcowych.

Ze względu na ciągłość rozwojową gwarantującą dalsze, dobre wyniki, planowy rozwój gospodarki NRD musi następować w koniecznych proporcjach, biorąc pod uwagę pewne punkty ciężkości dotyczące wzrostu; ich efekty pozwolą na zrealizowanie polityki strukturalnej. Dla 1971 roku i lat następnych oznacza to: dalsze, ciągłe zwiększanie produkcji przemysłowej w zasadniczych dziedzinach: elektrotechniki i elektroniki, w przemyśle budowy maszyn i urządzeń, w przemyśle chemicznym; podniesie się również produkcja dóbr konsumpcyjnych (przemysł lekkiego). Realizacja tych założeń ma znaczenie zarówno dla zaspokojenia potrzeb rynku krajowego, jak również w szerokim zakresie dla rozwoju eksportu.

Wykonanie tych wszystkich ambitnych zamierzeń wymagać będzie pełnej mobilizacji wysiłku produkcyjnego wszystkich ogniw gospodarki, dalszego udoskonalania systemu planowania i zarządzania gospodarczego, jeszcze większej koncentracji na zagadnieniach rewolucji naukowo-technicznej.

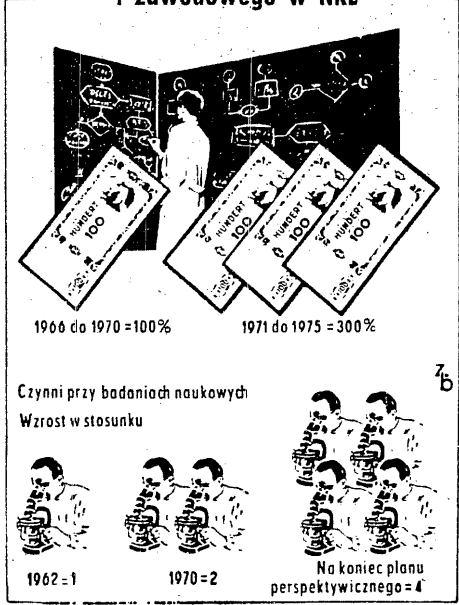
Osobnego omówienia wymaga również zagadnienie racjonalizacji. Jest to zadanie, które stoi przed wszystkimi zakładami i instytucjami całej gospodarki narodowej. Rezultatem racjonalizacji, aż do automatyzacji szczególnie ważnych działów produkcyjnych, będzie uzyskanie dalszego wzrostu wydajności pracy przy wykorzystaniu nowej techniki, stosowaniu ulepszonych metod pracy, opieraniu się na aktywnym współudziale załóg.

Racjonalizacja produkcji przynosiła w efekcie obniżkę kosztów własnych już w zeszłym roku stanowiła podstawowe źródło dla stałego podnoszenia stopy życiowej ludności. Założony rozwój gospodarki w 1971 roku daje możliwość dalszego zwiększenia dochodów i indywidualnej konsumpcji ludności.

W 1971 roku NRD będzie nadal rozwijała swój handel zagraniczny. Zgodnie z planem, obroty mają podnieść się do 42 miliardów marek, przy czym zakładana wzrost eksportu o 16 procent, stwarzając jednocześnie nowe możliwości importowe, wymagać będzie na pewno dużego wysiłku. Ludzie pracy NRD rozumieją, iż wykonanie zadań eksportowych i planowe realizowanie zadań gospodarczych tworzą nierozłączną całość; świadomość ta mobilizuje ich do jeszcze większego wysiłku.

Nie wolno również zapomnieć o sprawie, która dla wielu obywateli NRD stała się już czymś samo przez się: zrozumieliśmy, nie mniej jest zagadnieniem, które mu poświęca się wiele uwagi. W bieżącym roku więcej niż kiedykolwiek wysiłków i środków materialnych skierowanych zostanie na rozwój oświaty. Przewiduje się w dalszych latach podporządkowanie profilu szkolnictwa wszystkim sferom, od szkoły dziesięcioklasowej, poprzez zawodową, szkołę wyższą, uniwersytet, aż po różnorodne możliwości zdobycia kwalifikacji w samych zakładach pracy — potrzebom produkcyjnym, zgodnie z wymogami realizowanej rewolucji naukowo-technicznej.

Inwestycje dla szkolnictwa wyższego i zawodowego w NRD

o 81 procent; jest to przemysł pracujący w dużej mierze na eksport.

W zakresie aparatury pomiarowej, sterowniczej i kontrolnej należy odnotować 61 procentowy przyrost produkcji.

W przemyśle włókien syntetycznych i tworzyw sztucznych wzrost wynosi około 80 procent, a produkcja urządzeń i wyposażenia dla przemysłu chemicznego — wzrosła o 48 procent.

Produkcja maszyn numerycznych i biurowych zwiększyła się trzykrotnie. Są to bez wątpienia istotne osiągnięcia. Dowodzą one przede wszystkim, że NRD bierze czynny udział w rewolucji technicznej i zdaje sobie w pełni sprawę z wymagań rynków światowych. Lecz trzeba dodać, że za tymi osiągnięciami kryje się ciężka praca, jak również szereg problemów i trudności.

Z niektórymi z nich, które wynikły w ostatnich latach nie udało się jeszcze uporać. Są to trudności wzrostu powstałe wskutek wysokiej dynamiki rozwoju przemysłu i może dlatego tym dokuczliwsze.

Obecnie, do pierwszoplanowych zadań należy zwrócenie większej uwagi i włożenie więcej wysiłku dla podniesienia produkcji energii elektrycznej. Mimo budowy licznych elektrowni i zwiększenia ich produkcji nie zawsze można było pokryć w pełni zapotrzebowanie, szczególnie w miesiącach zimowych. Wiąże się to m.in. z faktem, że podstawowym surowcem jest węgiel brunatny (NRD jest biedna w surowce); a eksploatacja jego dokonywana metodą odkrywkową jest ściśle uzależniona od warunków atmosferycznych. Inwestycje dla gospodarki energetycznej zwiększą się co prawda w 1971 roku o 20 procent, lecz całkowite rozwiązanie problemu wymagać będzie jeszcze wieloletnich starań.

Wiele uwagi poświęci się intensywnemu rozwojowi niektórych zakładów podstawowych, bowiem pozostają one w tyle za tempem rozwojem produktów finalnych. Jednym z pierwszych zadań w 1971 roku będzie realizacja wielkiego przedsięwzięcia mającego na celu szerokie wprowadzenie automatyzacji, aby w

W połowie stycznia br. odwiedził NRD Pierwszy Sekretarz KC Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, Edward Giersek oraz Przewodniczący Rady Ministrów Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, Piotr Jaroszewicz. Wiza ta była ważkim wydarzeniem. Otworzyła ona nowy rozdział na wyprobowanej drodze, która od samego początku krociła wspólnie nasze partie i nasze oba państwa socjalistyczne.

Niemniej o nowym rozdziale, bowiem była to pierwsza wizyta nowe-

go, polskiego kierownictwa partyjnego i rządowego w NRD, a również i dlatego, że obecnie stoją przed nami większe, wspólne zadania. W obejmującej cały świat walce klasowej między socjalizmem i imperializmem, bardzo duże znaczenie ma nauka, technika i ekonomia. Z tymi właśnie elementami zetknięcie się każdy odwiedzający XL Międzynarodowe Targi Poznańskie. Zadaniem tej imprezy jest również zilustrowanie możliwości gospodarki socjalistycznej i przedstawienie tego, jak kraje socja-

listyczne coraz to lepiej realizują wymagania rewolucji naukowo-technicznej.

Oba nasze państwa — Polska Rzeczpospolita Ludowa i niepodległa Niemiecka Republika Demokratyczna łączą braterskie więzy. Te ściśle i nierozrwalne więzy wystąpiły w różnych dziedzinach — politycznej, ekonomicznej, naukowo-technicznej i kulturalnej. Istnienie tych więzów potwierdzają liczne fakty.

Braterskie więzy NRD i Polski

Rozważania przed otwarciem XL Międzynarodowych Targów Poznańskich

Porównanie osiągnięć Guben — Gorzów

Od blisko pięciu lat robotnicy z szeregu zespołów z zakładów chemicznych włókna sztucznego im. Wilhelma Piecka w Guben współpracownicy z polskimi kolegami zatrudnionymi w kombinacie stilonowym w Gorzowie. Chodzi tu o jak najlepsze wyniki produkcyjne. W tym współzawodnictwie prowadzonym poprzez granicę pokój na Odrze i Nysie odnotowano już pewne sukcesy, szczególnie w oddziałach polimerowych i przedziałach obu zakładów. Dzięki współzawodnictwu wzrosła w nich wydajność pracy oraz osiągnięto wyższą jakość produkcji. Dwa razy w roku spotykają się kierownictwa związków zawodowych i delegacje robotnicze obu współzawodniczących ze sobą zakładów. Na spotkaniach tych następuje wspólna ocena i porównanie wyników obu zakładów, a także koleżeńskie wymiana doświadczeń. Ścisłe kontakty obu zakładów chemicznych znajdują również swój wyraz w coraz szerszej wymianie badań naukowych oraz praktycznych doświadczeń.

Współpraca w dziedzinie poczty i telekomunikacji

W lipcu 1970 roku obradowali wspólnie ministrowie poczty i telekomunikacji NRD oraz Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej. Obrady zakończono podpisaniem umowy o naukowo-technicznej współpracy. Podpisano również protokół. Obie strony uzgodniły główne kierunki współpracy w dziedzinie technicznej, technologicznej i ekonomicznej na okres planu 1971-1975. Uzgodniono również metody, przy pomocy których należy rozwiązywać te zadania. Prócz tego ustalono środki zmierzające do poprawy dalszego rozwoju połączenia pocztowego i telekomunikacyjnego między NRD i Polską.

Polskie pługbiarki z silnikami z NRD

Przedsiębiorstwo Dieselmotor-enerk Schönebeck wiąże współpracę kooperacyjną z produkcyjnym polskim przedsiębiorstwem „Ludwik Waryński” w Warszawie, produkującym m.in. pługbiarki. Zakład ten od lat wyposaża swoje uniwersalne pługbiarki w silniki dieselskie chłodzone powietrzem, pochodzące z Schönebeck. Pługbiarka KM 251 wyposażona w dwucylindrowy motor z Schönebeck, otrzymała złoty medal na Targach Lipskich w 1969 roku. W zeszłym roku do pługbiarek tego właśnie typu wmontowano 5000 silników z Schönebeck.

Ścisłe kontakty z polskimi ekspertami włókienniczymi

Współpraca między Polską Rzeczpospolitą Ludową a NRD w dziedzinie włókien technicznych zostanie w br. rozszerzona. W sprawie tej w końcu kwietnia 1971 roku prowadzili rozmowy przedstawiciele polskich zjednoczeń przemysłowych i handlu wewnętrznego i VVB Technische Textilien z Karl-Marks-Stadt. Przygotowano na okres 1971-1972 program współ-

pracy gospodarczej i naukowo-technicznej. Przy czym chodzi przede wszystkim o specjalizację i kooperację produkcji w zakresie włókien technicznych, jak również o wymianę towarową w tej dziedzinie między obu państwami. Od 1968 roku VVB Technische Textilien współpracuje ściśle z odpowiednimi polskimi zjednoczeniami przemysłowymi.

Centrum matematyczne dla polskiego przemysłu

W obecności ambasadora NRD — Rudolfa Rossmelisa i licznych gości honorowych 14 kwietnia 1971 roku oddano do użytku ośrodek matematyczny przeznaczony dla polskiego zjednoczenia przemysłu obrabiarek i narzędzi. Bardzo nowoczesne urządzenie ośrodka, w szczególności połączone programujące, które łączy Pruszków z ośrodkiem obliczeniowym w Karl-Marks-Stadt, Magdeburgu i Jenie, znalazło wielkie uznanie w oczach wszystkich obecnych na otwarciu. Duże jest również zainteresowanie ośrodkiem ze strony polskiej opinii publicznej. Udział sterowanych obrabiarek, ośrodków programujących i systemów maszynowych w wymianie towarowej między Polską Rzeczpospolitą Ludową a NRD podniesie się z 10 proc. w 1971 roku do 22-23 proc. w 1975. Warto także dodać, że w ubiegłym pięciolecie eksport obrabiarek i narzędzi z NRD do Polski uległ blisko podwojeniu.

Dobre przyjęcie w NRD oferty Metronexu

Dobre obroty handlowe w NRD posiada również polskie przedsiębiorstwo handlu zagranicznego Metronex. Przedsiębiorstwo to dostarcza m.in. urządzenia elektryczne, systemy obliczeniowe, aparaturę dla techniki jądrowej, elementy budowane dla przemysłowej automatyzacji oraz kompletne laboratoria. W ostatnich czterech latach wzrosły trzykrotnie polskie dostawy w tych właśnie dziedzinach do NRD, wzrosły również realizowane przez Metronex odpowiednie dostawy z NRD.

Współpraca w zakresie oświaty

Z początkiem kwietnia tego roku spotkali się w Warszawie wiceminister Rudolf Parr (NRD) i Wit Drahich (Polska) w celu podpisania umowy konkretyzującej współpracę obu państw w dziedzinie oświaty na rok 1971. Wypracowano również plan odpowiednich posunięć. W czasie spotkania uzgodniono, iż współpracę między obu krajami w zakresie oświaty ulegnie dalszemu rozszerzeniu i pogłębieniu. Temu celowi służyć m.in. przygotowywanie umowy o długoterminowej współpracy przy rozwiązywaniu podstawowych problemów związanych z kierownictwem socjalistycznym systemem oświaty w obu krajach oraz stworzenie wspólnej, stałej komisji.

Wymiana doświadczeń w dziedzinie nowoczesnych metod hodowlanych

Polscy specjaliści rolni studiowali w zeszłym roku w instytucjach badawczych spółdzielni produkcyjnych (LPG) i państwowych gospodarstwach rolnych NRD. W czasie tych studiów poznawali oni najnowsze osiągnięcia naszego rolnictwa. Kontynuację tego rodzaju kontaktów również przewiduje umowa o różnokierunkowej współpracy obu państw na okres 1971-1975. Umowa ta obejmuje przede wszystkim hodowlę, produkcję żywności i hodowlę zwierząt gospodarskich. Do tego należy również stała wymiana doświadczeń w zakresie najnowszych metod hodowli, wyników w agrotechnice oraz w dziedzinie ochrony roślin, a także wymiana wysoko wartościowego ziarna siewnego. Polska i NRD wspólnie rozwiną kompleksowe metody produkcji mleka.

Polskie wyciągi w cukrowniach NRD

Jedenastu cukrowni NRD zostało wyposażonych w samych tylko ubiegłym roku w wyciągi pochodzące z Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, a używane w procesie wylugowywania cukru z wycieków buraczanych. Tym samym 70 proc. wszystkich cukrowni w NRD dysponuje aktualnie takimi właśnie urządzeniami, odznaczającymi się między innymi nowoczesnym standardem.

Varimex podwaja obroty z NRD

W ciągu ostatnich pięciu lat obroty polskiego przedsiębiorstwa handlu zagranicznego Varimex z NRD uległy podwojeniu: Varimex prezentuje oferty eksportowe ponad 200 polskich przedsiębiorstw produkcyjnych. Oferty te dotyczą przede wszystkim narzędzi, armatury, urządzeń medycznych, aparatury kinowej i chemicznych fotograficznych. Przedsiębiorstwo jest zarazem importem, a jeśli chodzi o import niektórych wyrobów do Polski, to NRD zajmuje jako ich dostawca drugie miejsce po ZSRR.

Dobre przyjęcie w NRD oferty Metronexu

Dobre obroty handlowe w NRD posiada również polskie przedsiębiorstwo handlu zagranicznego Metronex. Przedsiębiorstwo to dostarcza m.in. urządzenia elektryczne, systemy obliczeniowe, aparaturę dla techniki jądrowej, elementy budowane dla przemysłowej automatyzacji oraz kompletne laboratoria. W ostatnich czterech latach wzrosły trzykrotnie polskie dostawy w tych właśnie dziedzinach do NRD, wzrosły również realizowane przez Metronex odpowiednie dostawy z NRD.

Współpraca w zakresie oświaty

Z początkiem kwietnia tego roku spotkali się w Warszawie wiceminister Rudolf Parr (NRD) i Wit Drahich (Polska) w celu podpisania umowy konkretyzującej współpracę obu państw w dziedzinie oświaty na rok 1971. Wypracowano również plan odpowiednich posunięć. W czasie spotkania uzgodniono, iż współpracę między obu krajami w zakresie oświaty ulegnie dalszemu rozszerzeniu i pogłębieniu. Temu celowi służyć m.in. przygotowywanie umowy o długoterminowej współpracy przy rozwiązywaniu podstawowych problemów związanych z kierownictwem socjalistycznym systemem oświaty w obu krajach oraz stworzenie wspólnej, stałej komisji.

Współpraca zaprzyjaźnionych bibliotek

W celu pogłębienia przyjaźni i ściślejszej współpracy między bibliotekami Berlina i Warszawy została niedawno podpisana umowa na rok 1971. Podpisali ją dyrektorzy bibliotek państwowych tych miast. Przewiduje ona m.in. rozszerzenie wymiany pism. Niemiecka Biblioteka Państwowa opracuje i wyda bibliografię „Polska Beletystyka 1900-1969”. Chce ona również zorganizować w Warszawie wystawę „Bajki Braci Grimm”. Z kolei Biblioteka Narodowa z Warszawy zorganizuje w Berlinie wystawę. Poza tym umowa przewiduje wymianę ekspertów, zaś celem rozszerzenia naukowej współpracy — wspólne seminarium.

Przemysł budowy obrabiarek NRD — największym wystawcą w Poznaniu

Przemysł obrabiarkowy jest jedną z decydujących gałęzi gospodarki narodowej Niemieckiej Republiki Demokratycznej. Wnosi on poważny wkład do kompleksowej racjonalizacji i automatyzacji przemysłu obróbkowego i przetwórczego, dostarczając mu wyrobów najwyższej jakości, jak na przykład wysoko wydajnych systemów maszynowych, centrali obróbkowych i obrabiarek sterowanych numerycznie. W ten sposób gałąź produkcyjna „obrabarki” stwarza przesłanki dla przeprowadzenia rewolucji naukowo-technicznej.

Wyniki twórczej i praktycznej działalności ponad 50-tysięcznej reszcy wysoko wykwalifikowanych robotników, inżynierów i naukowców z tej branży, rozwój między państwami socjalistycznej kooperacji produkcyjnej i naukowo-technicznej, szczególnie ze Związkiem Radzieckim i innymi państwami socjalistycznymi, dowodzą niebicie, że NRD jest nowoczesnym, socjalistycznym państwem przemysłowym.

Co roku, w czasie Targów Lipskich fachowcy z całego świata, jak również goście zagraniczni mogą zapoznać się z ostatnimi osiągnięciami przemysłu budowy obrabiarek w NRD oraz aktualną ofertą dostaw. Ponadto przemysł obrabiarkowy NRD sam uczestniczy we wszystkich najważniejszych międzynarodowych targach i wystawach handlowych. Szczególnie zaś interesujemy się tymi specjalistycznymi wystawami, które mogą się wykazać wysokim poziomem naukowo-technicznym. W 1970 ro-

ku wzięliśmy udział w 22 fachowych wystawach, zorganizowanych w 18 państwach.

W ostatnich dwóch latach przemysł budowy obrabiarek w NRD zwiększył swój eksport o ponad 30 procent. Przy czym na uwagę zasługuje znaczny wzrost udziału, w nim zautomatyzowanych i automatycznych maszyn, jak również całych linii wytwórczych. Przemysł obrabiarkowy NRD pragnie jak najlepiej zadośćuczynić swoim klientom różnorodnie możliwości zastosowania obrabiarek sterowanych numerycznie, oraz dla wygody swych odbiorców, zorganizował w połowie 1970 roku stałe centrum numeryczne w Paryżu — Argenteuil. Jest ono połączone z ośrodkiem obliczeniowym w NRD przez urządzenie do przekazywania danych numerycznych. W ten sposób dajemy naszym klientom możliwość zapoznania się z racjonalizacją i automatyzacją całych odcinków produkcyjnych.

Aktualny program produkcyjny przemysłu budowy obrabiarek w NRD w zakresie obrabiarek sterowanych numerycznie obejmuje już trzydzieści różnych typów w rozmaitych wielkościach, aż do numerycznie sterowanych ośrodków obróbkowych z procedurą integracyjną, z maszynową wymianą narzędzi, jak również jednokierunkowy ruch (on-line Betrieb) z procesem sterowniczym i obliczeniowym. Jednocześnie przemysł budowy obrabiarek NRD oferuje NC-maszyny i ośrodki obróbkowe, systemy narzędzi oraz serwis techniczny, zapewniając w ten sposób użytkownikowi doskonałą sprawność maszyn.

W ramach wystawy kolektywnej na Targach Poznańskich NRD reprezentować będą kombinaty produkujące obrabiarki: „7 Październik” z Berlina, „Fritz Heckert” z Karl-Marks-Stadt i „Umformtechnik” z Erfurtu, jak również kombinat „Schmaladen” wspólnie z Centralą Handlu Zagranicznego

WMW-Export-Import. Na powierzchni wystawienniczej obejmującej 1 500 m² przedstawiony zostanie zaledwie wycinek bogatego programu produkcyjnego i możliwości dostawczych wspomnianych przedsiębiorstw. Punkt ciężkości ekspozycji stanowią będą obrabiarki sterowane numerycznie z kombinatami: „7 Październik” — Berlin oraz „Fritz Heckert” — Karl-Marks-Stadt.

Program wystawienniczy przemysłu obrabiarkowego NRD opracowany jest specjalnie pod kątem potrzeb przemysłu metalurgicznego Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej. Wśród 18 ekspozycji na wyróżnienie zasługują tokarki i szlifierki pochodzące z kombinatu „7 Październik” — Berlin, a także frezarki z kombinatu „Fritz Heckert” — Karl-Marks-Stadt. Prawdopodobnie z wielkim zainteresowaniem spotka się także zestaw maszyn do wytwarzania puzek ciągnionych o rozmaitych kształtach z kombinatu

„Umformtechnik” — Erfurt. Wszystkie ekspozycje zostaną zademonstrowane w czasie pracy.

Obecni na targach specjaliści z NRD, których znaleźć można w stoisku mogą opracowywać programy zgodnie z życzeniami klientów. Jednocześnie przewidziano także zestawienie odpowiednich programów maszyn za pośrednictwem transmisji obliczeniowych. W tym celu uruchomione będzie bezpośrednie połączenie między wystawą w Poznaniu a biurom szkoleniowo-programowym w Pruszkowie, które podjęło pracę 4 kwietnia 1971 roku. Również tutaj znajdują się specjaliści z NRD, którzy korzystając z technicznego wyposażenia tego biura są w stanie rozwiązać różnorodne życzenia klientów.

Na zakończenie warto jeszcze zaznaczyć, że przemysł budowy obrabiarek NRD jest największym zagranicznym wystawcą na XL Międzynarodowych Targach w Poznaniu.

10 ZYCIE

